

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1555-23

ערר 1556-23

ערר 1582-23

לפני כבוד חברי הוועדה:

ערן עסיס, עו"ד - יו"ר

טניה חכמוב, רו"ח - חברה

משה חשמל אלפא בע"מ, ח.פ. 512712720

ע"י מר/גברת משה אוקנין

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות

רחוב בן גוריון 38 רמת גן

מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה קבלנית לעבודות חשמל. בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק** או **חוק התוכנית הכלכלית**) הגישה העוררת בקשות למענקי הוצאות קבועות, בין היתר בגין תקופות הזכאות ינואר-פברואר 2021, ומרץ-אפריל 2021.
2. בקשות העוררת למענקים האמורים נדחו על ידי המשיבה, בהחלטה מיום 6.12.2021. כנגד החלטה זו הגישה העוררת השגה רק ביום 13.3.2023. ההשגה נדחתה על הסף מפאת האיחור בהגשתה. מכאן הערר שלפנינו.
3. העוררת העירה כי ההשגה הוגשה ביום 6.3.2023, וטענה כי בהתאם להודעת דוברות של רשות המסים, ניתנה לעסקים ארכה להגשת השגות עד יום 28.2.2023, כך שמדובר באיחור של 6 ימים בלבד. העוררת הסבירה כי האיחור – של 6 ימים לטענתה – נבע מחופשת מחלה שבה שהה מנהל העוררת, עקב הליך רפואי מורכב שהצריך תקופת מנוחה (לכתב הערר צורפו מסמכים רפואיים). העוררת טענה כי אין למנוע ממנה להציג את טענותיה בשל פגם טכני קטן של איחור בן מספר ימים. העוררת הזכירה את הכללים שנקבעו בפסיקה לעניין הסמכות להאריך את המועד להגשת השגה, וכן לעניין הטעמים המיוחדים שיש להציג לצורך כך, והדגישה כי כשמדובר באיחור של מספר ימים, ההליך הרפואי שעבר מנהל העוררת מהווה טעם מיוחד.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. בהחלטה מיום 28.6.2023, העיר יו"ר הוועדה כי טענות העוררת מבוססות על הנחה שגויה – שכן ההודעה הנוגעת להארכת המועד להגשת השגות כלל לא נסובה על מענקי הוצאות קבועות, אלא על מענקים אחרים שרשות המסים אחראית על הענקתם. אגב כך, התבקשה העוררת להודיע אם היא עומדת על בירור הערר ומאילו טעמים.
5. העוררת טענה בתגובה כי בהודעת רשות המסים כלל לא נרשם כי היא מתייחסת להשגות על מענקים אחרים, שאינם מענקי הוצאות קבועות, ועל רקע זה הוגשה ההשגה. לצד זאת, הוסיפה העוררת טענות לגופו של עניין, המתייחסות לטעמים שבגינם נשלל המענק מהעוררת.
6. לאחר שעיינו בכתב הערר ובתגובת העוררת, ראינו לנכון לדחות את הערר על הסף, לאחר שמצאנו שהוא לא מגלה כל עילה להתערבות הוועדה.
7. אין מחלוקת על כך שההשגה הוגשה באיחור עצום. בהתאם לסעיף 20(א)(1) לחוק, המועד להגשת השגה הוא בתוך 45 ימים מיום קבלת החלטה. כיוון שהחלטה התקבלה ביום 6.12.2021, המועד האחרון להגשת ההשגה חל ביום 20.1.2022. ההשגה הוגשה אם כן באיחור של שנה ו-45 ימים (לפי מועד ההגשה שצוין על ידי העוררת).
8. העוררת ערה לכך שההשגה הוגשה באיחור, אלא שלטענתה המשיבה החליטה, במסגרת החלטה כללית ורוחבית, להאריך את המועד להגשת השגות עד יום 28.2.2023, כך שממועד זה ואילך האיחור הוא מצומצם וניתן להסבר בנסיבות אישיות חריגות. בהקשר זה, הוזכרה הודעת הדוברות שפורסמה על ידי המשיבה.
9. ראשית, חשוב להזכיר כי הודעת הדוברות, כשמה כן היא – אין מדובר במסמך החלטה רשמי, אלא במעין הצהרה כללית, שמכוונת לכלי התקשורת, ונועדה לפרסם ברבים את העניין הנדון. המשיבה אכן החליטה על מתן הארכת מועד גורפת, ואולם החלטה זו התייחסה למענקים לעצמאיים ולשכירים בעלי שליטה, הניתנים לפי החוק להגדלת שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ולצמצום פערים חברתיים (מענק עבודה), תשס"ח-2007 (במסגרת הוראת שעה שנקבע בחוק התוכנית הכלכלית).
10. ניתן להבין כיצד נפלה העוררת לכלל טעות – נוסח הודעת הדוברות אכן אינו ברור די הצורך. בפתח הדברים מתייחסת הודעת הדוברות ל"עוסקים ונישומים שקיבלו מענקי קורונה ביתר", ואולם בהמשך מוסבר כי מדובר על מענקים ששולמו "לעצמאים ולבעלי שליטה". מדובר במענקים ששולמו באופן אוטומטי במלואם, על סמך הצהרת המבקשים בלבד. המשיבה הדגישה בהודעה כי בעסקים אלו החל מהלך להשבת מענקים שניתנו ביתר, שכלל בשלב ראשון אפשרות להשבה וולונטרית, ולאחר מכן החלו הליכי אכיפה וגביה. על רקע זה הוסבר כי מהלך האכיפה נעצר על מנת לאפשר לעוסקים אלו להגיש השגות ולהסדיר את חובם. כל אלו אינם רלוונטיים לעוררת, שהגישה השגה בגין בקשה למענקי הוצאות קבועות, שלא נכללו בהודעה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. חשוב להבהיר כי הבחינה של נוסח ההודעה הם בבחינת למעלה מן הצורך. כפי שהסברנו לעיל, ההודעה אינה מכוננת את הארכת המועד, אלא מעידה על מדיניות חדשה של מתן הארכות מועד בתיקים מסוימים. בפועל, הארכת המועד לא ניתנה בנוגע להחלטות מסוג זה שהעוררת השיגה עליהם. זוהי גישתה הכללית של המשיבה, והיא הוצגה בכל תיקי הערר הקודמים שבהם הועלו טענות בנוגע להארכת המועד (ראו ערר 22-2870 א.ס **שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 18.4.2023, פסקה 50 להחלטה; ערר 23-1253 **החברה לפיתוח יסוד המעלה בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 6.6.2023, פסקאות 42-43 להחלטה).

12. עניין זה הובהר לעוררת בהחלטה מיום 28.6.2023, אלא שהעוררת עמדה על הטענה כי ההחרגה של מענקי ההוצאות הקבועות אינה כתובה בהודעת הדוברות. אכן, יש להצר על הניסוח של הודעת הדוברות, ניסוח כללי שהוביל לטענה שגויה, הן מצד העוררת במקרה זה, והן על ידי עוררים אחרים במקרים אחרים שבהם עלתה טענה דומה. יחד עם זאת, אין בכך כדי לשנות את המצב הפרוצדורלי בעניינה של העוררת – הזמן להגשת השגה חלף, והמשיבה לא קיבלה מעולם החלטה פוזיטיבית על הארכת מועד, לא באופן כללי בעניין מענקי הוצאות קבועות, ולא באופן פרטני בעניינה של העוררת. דוברות רשות המסים בוודאי אינה מוסמכת להחליט על הארכות מועד אלא רק ליתן פומבי להחלטה שהתקבלה על ידי הגורם המוסמך. הרושם המטעה שנותר כתוצאה מניסוח הודעת הדוברות אינו מהווה עילה מספקת לקביעה כי ניתנה הארכת מועד.

13. ההחלטה בהשגה הייתה טכנית – ההשגה נדחתה על הסף מפאת האיחור, ומצאנו שהחלטה זו סבירה ומוצדקת. לפיכך, החלטנו לדחות את הערר על הסף בהיעדר עילה. משלא התבקשה תגובת המשיבה, איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"ג, 13/07/2023, בהעדר הצדדים.

1582-23, 1556,23, 1555-23

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה